

Kultur

Ulrika Mannerfelt och Marina Almén som rymdhäxor i "Guld" på Mimteatern. Foto: Leonard Stenberg

Guldkant i roligt samspel mellan clowniga rymdhäxor

SvD:s Karin Helander ser medryckande scenkonst för den yngsta publiken. Här finns samspel och clownier i rörelsebaserad teater om guld och girighet, vänskap och väskor.

Scen | Barn- och ungdomsteater

Guld
Regi: Ana Stanišić
Idé, synopsis: Sara Ribbenstedt, Sara Kander. Musik: Otto Milde. Scenografi, kostym: Sara Kander
Mimteatern, Stockholm

kort på rimmad text. Två häxor på en magisk planet ute i rymden får uppdraget att resa till jorden och slänga onödiga prylar. När de landat och fått syn på alla glittrande grejor väcks habegär och girighet. Vänskapen byts mot maktkamp, tills de inser vad som verkligen är guld värt.

Det som ger guldkant till "Guld" är det roliga samspelet mellan de två clowniga rymdhäxorna. Ulrika Mannerfelt och Marina Almén, som uppnosiga häxor med glesa hårtestar och lila kostymer, bjuder på ett fysiskt uppfinningsrikt spel med inslag av dans och slapstick till Otto Mildes filmiskt sfäriska klanger och busiga toner.

Under en intensiv halvtimme genomgår paret häxvänskapens alla stadier från jublande gemenskap till avundsjuka, manipulation, förtryck, ånger och försöning. Ytterst igenkännbart även för icke-häxor i alla åldrar. Lite kittlande läskigt blir det när klackskon förvandlas till sylvasst

vapen, men det i grunden varmhjärtade clownieriet ger trygghet.

Sara Kanders scenografi används maximalt med suggestiv rymdfond för häxornas färd genom universum, allsköns guldgrejor och en kundvagn som blir en handfast illustration av över-

och underordning genom att transformeras från den triumferande segrarens vagn till fängelsebur.

Samma skådespelare möter 2-5-årspubliken i den uppsluppna och turnévänliga "Min!", med synopsis och regi av Ulf Evrén, över ett liknande tema om girighet och den svåra konsten att dela med sig. Den leksugna duon Mannerfelt och Almén i mysbulliga gycklarkostymer intog på premiären Tensta bibliotek med kroppskomik. Med en väska och var sin

ryggsäck, där det ryms både verkliga och illusoriska saker, prövar de påhittiga figurerna vad som är mitt och ditt till Otto Mildes rytmiska ljudbilder. Med fantasi och händer skapas blixtnabbt bollar, bilar och katter. Lika kvickt byter känslorna riktning. Och min kan bli din. Även barnen bjuds in att medverka i teaterleken.

Väskan är central också i Teater Peros "Resväskan" (från 2,5 år), en fri teatralisering av Chris Naylor-Ballesteros bok. Peter Engkvist har regisserat en uppsättning på flera nivåer, där en egentligen rätt avancerad historia om flykt, främlingskap och utsatthet spelas fram med värme, empati och lättet av Kaj Ahlgren och Lise Edman. Skådespelarna etablerar en omedelbar publikkontakt genom en rolig hej-ceremoni. Sedan glider de in och ut ur olika gestalter.

Lise Edman är Främlingen, som håller hårt i sin slitna väska med hemligt och hemlikt innehåll. Kaj Ahlgren är både en skojig knäppgök och en John Blund med drömparaply. Spelet ackompanjeras av Edmans och Ola Johanssons mjukt följsamma musik. Lina Sernings scenografi bygger på igenkännbara men fiffigt använda föremål och skuggspel, som fångar den unga publikens intresse.

Lise Edman och Kaj Ahlgren i "Resväskan" på Teater Pero. Foto: José Figueroa

Barnteaterhösten har börjat med några premiärer med rörelsebaserad scenkonst för förskolepubliken. Mimteatern (tidigare Pantomimteatern) har haft galapremiär på "Guld" (från 4 år) i Ana Stanišićs precisa och lekfulla regi.

Historien är enkel och berättas

Karin Helander
scen@svd.se